

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXII. évf. 4. szám

2009. április 12.

LITURGIKUS „B” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg oldal.)

Április

5. VIRÁGVASÁRNAP

(szöveg: 123-135. old., pref.: 134. old.)

12. HÚSVÉTVASÁRNAP

(szöveg: 139-144. old., pref.: 31. old.)

13. HÚSVÉTHÉTFŐ

19. Húsvét 2. vasárnapja

(szöveg: 145-148. old., pref.: 31. old.)

26. Húsvét 3. vasárnapja

(szöveg: 149-152. old., pref.: 31. old.)

Május

3. Húsvét 4. vasárnapja

(szöveg: 152-155. old., pref.: 31. old.)

10. Húsvét 5. vasárnapja

(szöveg: 156-159. old., pref.: 31. old.)

17. Húsvét 6. vasárnapja

(szöveg: 160-163. old., pref.: 31. old.)

24. URUNK MENNYBEMENETELE

(szöveg: 164-168. old., pref.: 167. old.)

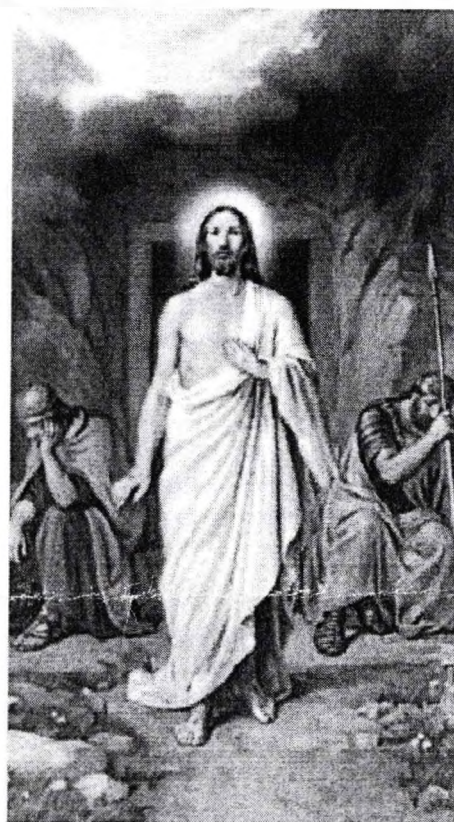
HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapesten:

- **Április 12. vasárnap, 16.00**
Mikszáth K. téri Piarista kápolna
- **Április 26. vasárnap, 15.30**
Vörösmarty utcai kápolna
- **Május 10. vasárnap, 16.00**
Mikszáth K. téri Piarista kápolna
- **Május 24. vasárnap, 15.30**
Vörösmarty utcai kápolna

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órákor?
Győr	ápr. 4., máj. 2.	15.00
Miskolc	ápr. 19., máj. 17.	16.00
Pécs	ápr. 5., máj. 3.	14.30
Sopron	<i>ideiglenesen szünetel</i>	
Szombathely	ápr. 25.	15.00
Vác	<i>Változó</i>	
Veszprém	ápr. 19., máj. 17.	15.00

**Áldott húsvéti ünnepeket
kívánunk
Minden Olvasónknak!
A Hallássérült Pasztoráció
munkatársai**

800 ÉVES A FERENCES REND – LÁTOGATÁS ASSISIBE PIHENÉS JESOLÓBAN

7 nap/6 éjszakai szállással (6 reggeli): 90 000 Ft/fő

2009. július 21 – 27.

Keretprogram

1.nap Utazás Olaszországba. Délutáni séta Veronában, melynek óvárosa mindmáig megőrizte középkori arculatát: Aréna, Scaligeri-család sírja. Felkeressük a halhatatlan szerelmesek emlékét: Júlia erkélyét. Szállás a Garda-tó környékén.

2.nap Délelőtt **Peschiera del Garda**-n tiszteletünket tesszük a kegyszobor előtt, megtekintjük a templomot. Folytatjuk utunkat, délután érkezés **La Verna** szentélyébe, ahol felkeressük azt a helyet, ahol Ferenc megkapta a stigmákat, megtekintjük a bazilikát, és Ferenc nyomában végigjárjuk a keresztutat. 2 éjszakai szállás Assisi környékén.

3.nap Egész napos program Assisiben. Megtekintjük a **Szent Klára**-t, és a **Szent Ferenc**-bazilikákat, ahol láthatjuk a szentek sírjait, továbbá megnézzük Ferenc szülőházát és a föléje épült templomot.

4.nap Délelőtt városnézés Bolognában: **Szent Domonkos** sírja, Városháza, a két ferde torony a belváros szívében. Délután utazás a közkedvelt üdülővárosba, **Jesolóba**. 3 éjszakai szállás.

5-6.nap Két teljes nap áll az utasok rendelkezésére a **kikapcsolódásra**. Pihenés, fürdőzés, vásárlás, szabad program az üdülővárosban. Finomhomokos tengerpart, számtalan bár, étterem, pizzéria, üzlet várja a pihenni vágyókat.

7. nap Indulás haza, érkezés Budapestre a késő esti órákban.

Jelentkezési határidő: június 15.

Részletfizetési lehetőség:

- Május közepéig: 40 000 Ft/előleg/
- Június közepéig: 25 000 Ft
- Július 10-ig: 25 000 Ft

Jelentkezni és befizetni lehet Szebeli Erzsébetnél (hétfői napokon este 6-8 óra között a Mária utca 20 szám alatti pincében; csütörtöki napokon este fél 6-fél 7 óra között a SINOSZ-ban, Nyugdíjasok Klubjában)

EVANGÉLIUM

**Szent Lukács könyvéből
(Lk. 24, 13-35)**

Húsvétvasárnap délután két tanítvány elindult Jeruzsálemből Emmauszba. Emmausz egy falu, közel van Jeruzsálemhez. A két tanítvány útközben beszélgetett egymással. A tanítványok arról beszélgettek, ami történt Jézussal. A tanítványok nem értették, hogy miért halt meg Jézus, és nem értették, hogy miért üres a sír. Hol van Jézus? Útközben Jézus odament a tanítványokhoz és együtt ment velük az úton. A két tanítvány nem ismerte meg Jézust. Jézus megkérdezte a két tanítványtól: „Miről beszélgettek?” A két tanítvány szomorúan megállt. Az egyik tanítvány megkérdezte Jézustól: „Talán te idegen vagy? Te nem hallottad, hogy mi történt Jeruzsálemben!”

Jézus azt mondta: „Mondjátok el, hogy mi történt Jeruzsálemben!”

A tanítványok feleltek: „A názareti Jézusról beszélgettünk. Jézus nagy próféta volt, tanított és csodákat csinált. A főpapok és a vezető emberek halálra ítélték Jézust és keresztre feszítették. Ez történt három nappal ezelőtt. Mi azt gondoltuk, hogy Jézus a Megváltó. De most már nem tudjuk, hogy mit kell gondolni Jézusról. Az asszonyok is megzavartak minket. Néhány asszony ma hajnalban elment Jézus sírjához, azután azt mondták az asszonyok, hogy a sír üres volt, Jézus teste nem volt a sírban. Az asszonyok mondták, hogy angyalokkal beszéltek az üres sírban. Az angyalok azt mondták, hogy Jézus él. Mikor az asszonyok ezt elmondták, akkor néhány apostol elment Jézus sírjához. A sír üres volt. Jézus nem volt a sírban.”

Jézus meghallgatta a két tanítvány elbeszélését, azután azt mondta a tanítványoknak: „Ti nem hiszitek el, hogy Jézus feltámadt? A próféták régen megmondták, hogy a Megváltó szenved, meghal, utána feltámad.”

Azután Jézus megmagyarázta a két tanítványnak, hogy a próféták mit mondtak a Megváltóról. Közben megérkeztek Emmauszba, a két tanítvány házához. Jézus elbűcsűzött a tanítványoktól, de a tanítványok kérték Jézust: „Ne menj el, maradj velünk, mindjárt este lesz. Már lenyugszik a nap.”

Jézus elfogadta a két tanítvány meghívását. Bementek a háza. Mind a hárman leültek az asztalhoz vacsorázni. Az asztalnál Jézus kezébe vette a kenyeret, megáldotta, darabokra törte a kenyeret és odaadta a tanítványoknak. A két tanítvány abban a pillanatban megismerte Jézust, de Jézus rögtön eltűnt. A két tanítvány nagyon boldog volt, hogy látták Jézust. Azt mondták egymásnak: „Útközben erősen dobogott a szívünk az örömtől, amikor Jézus megmagyarázta nekünk a Bibliát.”

A két tanítvány rögtön elindult vissza Jeruzsálembe. Jeruzsálemben együtt volt a 11 apostol. A két tanítvány az apostolokhoz ment. Az apostolok nagy örömmel mondták: „Jézus valóban feltámadt! Péter látta Jézust!”

A két tanítvány is mondta: „Mi is láttuk Jézust.” Azután elmesélték, hogy hogyan találkoztak Jézussal az úton. Elmondták, hogy csak az asztalnál ismerték meg Jézust, amikor megáldotta és megtörte a kenyeret.

IMASZÁNDÉKOK

Áprilisban a Szentatya kéri imáinkat:

1. A jó Isten áldja meg a földművesek munkáját bőséges terméssel. A gazdagabb népek legyenek érzékenyek az éhezõ emberek iránt és segítsék õket!
2. A szegények, a rossz körülmények között élõ nõk és gyermekek között hirdessék a keresztények a szeretet evangéliumát. Adjanak reményt a szegényeknek és segítsék õket!

A szent Háromnap és Húsvét

Bővebben a 2008. márciusi HHH újságban olvashatunk ezekről a szent napokról.

Nagyhétnek nevezzük a húsvét vasárnap előtti hetet. A szent Háromnap: Nagycsütörtök, Nagypéntek és Nagyszombat.

Nagycsütörtökön az Utolsó Vacsorát ünnepeljük. Jézus ekkor adta az Öltáriszentséget. A kenyeret saját testvé, a bort saját vérévé változtatta át. Az apostolokra bízta parancsban Jézus, hogy ezt tegyék õk is mindennap. Éjjel fogták el Jézust.

Nagypéntek Jézus kínszenvedésének, keresztútjának és halálának napja. Délután 3 órakor halt meg Jézus

miértünk. Imádunk Téged, Krisztus és áldunk Téged, mert a Szent Kereszt által megváltottál minket.

Nagyszombaton Jézus teste a lepecsételt sírban fekszik.

Húsvétvasárnap hajnalban Jézus diadalmasan feltámadt. Jézus megváltott minket. Helyettünk kifizette az adósságunkat és helyettünk kért bocsánatot az Atyától. Jézus a mi Megváltónk. Jézus feltámadt isteni erejébõl. Mi is feltámadunk.

A húsvéti tojás története

A világon a tojás az élet kezdetét és világmindenséget jelképezi. Egy kínai hagyomány úgy írja le az eget és a földet, mint tojáshéjat és sárgáját, egy indiai mítosz szerint pedig egy hattyú keltette ki a tojást, amelybõl a világ létrejött.

Nem véletlen, hogy a tojás vált az élet, a teremtés szimbólumává. Ez az egyik legáltalánosabb forma, amelyet a természetben találhatunk, és egyben magában rejt a születés, az élettelenbõl élõvé válás titkát.

A tojás díszítése és ajándékozása õsibb a keresztény ünneplésénél, de még a zsidó ünnepénél is. Hazánkban avar kori sírban is találtak festett, karcolt díszítésű tojást, de már az õsi Egyiptomban tettek ilyet a sírokba.

A húsvéti tojás egyházi áldásban részesítésérõl a IV. századtól van tudomásunk, díszítésérõl pedig a XIII. századtól

maradtak fenn írásos emlékeink. Az õsi hagyományokon túl még egy ok erősítette a tojás húsvéti szimbólumválasát. Régen a tojást is tilos volt enni nagybõjti idõszakban, így az ünnepre rengeteg tojás összegyűlt, amelyeket a bõjt után nagy mennyiségben ettek, ajándékoztak az emberek.

A mítoszok lassan átformálódtak keresztény legendákká: Krisztus úgy törte fel a sziklasírt, mint a kifejlõdött madár kitorpte a tojáshéjat. A festéshez használt legnépszerűbb szín a piros volt, a piros szín pedig Krisztus kiömlött vérével jelképezi.

A minták és színek népi szokások szerint kialakultak az õsidõk óta. Ma is változik a minták és színek rendszere. A nyugati területeken a tojást általában egyszínûre festik, Közép- Kelet-Európában inkább mintás, díszes tojás volt a népszokás.

Aki a tojást épen meg tudja õrizni, annak szerencséje lesz ebben az évben.

A MI ESEMÉNYÜNK

Nagybõjti lelkigyakorlat

Három napos lelkigyakorlatot tartott Lajos atya a Vörösmarty utcai kápolnában a hallássérült hívek részére 2009. március 22-23-24-én. Lajos atya Isten nagy szeretetérõl beszélt.

Az elsõ nap a mennyországról volt szó. Isten minden embert a mennyországba akar vinni. Azért küldte Isten a Fiát közénk, hogy a mennyországba segítsen minket.

Milyen a mennyország? A mohamedánok úgy tanítják, hogy minden érzéki kívánságunk ott teljesül (étel, ital, szex, kényelem). Tehát olyan a mennyország, ahogyan a földi életet szeretnénk élni.

Szent Pál azt mondja, hogy nem is tudjuk elképzelni. Jézus a példabeszédeiben úgy mutatja a mennyországot, hogy olyan öröm és boldogság van a mennyországban, mint az ifjú párnak a lakodalomban. Vagy azt mondja Jézus egy másik példabeszédben, hogy mindenkit meghív Isten az öröm országába, de nem kényszerít oda senkit.

Mit tudunk a mennyországról:

- ❖ Ott nincs szenvedés, sem testi, sem lelki
- ❖ Nincs testi fogyatékoság, mint a látás, hallás vagy mozgáskorlátozottság
- ❖ Nincs szenvedés, fájdalom
- ❖ Ott nincs igazságtalanság, gonoszság, rosszindulat, bántalmazás

De sokan vannak, akiknek nem kell az Isten. Jobban szeretik a földi életet. Nekünk a földi életben az a célunk, hogy kiérdemeljük a mennyország örök boldogságát.

Reméljük, hogy mindannyian találkozunk majd a mennyben.

Hétfőn, a második napon arról beszélt Lajos atya, hogy Isten mindent megtesz azért, hogy minden ember a mennyországba mehessen.

Isten megmutatja az irányt az örök boldogság felé. Úgy mint a világitótorony a tengerparton.

Isten adta a legnagyobb áldozatot, amikor Egyszülött Fiát küldte a földre, hogy az embereket az örök életre segítse. Ezt úgy mondjuk, hogy az embert üdvözítse. Jézus mondta: „Nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki az életét adja a barátaiért.” Jézus azért adta az életét, hogy mi ne kerüljünk a gonoszlélek kezébe.

Isten segítséget is ad a mennyország eléréséhez, pl. a 10 parancsot. Nem elég tudni a helyes irányt, hanem a közlekedésben be kell tartani a KRESZ szabályait. A mennyország felé vezető úton az Isten parancsai a közlekedési KRESZ szabályok.

Egy 18 éves fiatalemberről beszélt Lajos atya, aki gyilkolt. A tárgyaláson az ülnökök halálra ítélték. A védőügyvéd úgy beszélt az ülnökökhöz: „Itt a teremben, ahol halálos ítéletet hoztatok, a falon van a feszület (=keresztfa és rajta Jézus teste). De miért nincs az iskolák falán is a feszület? Miért nem tanítottátok meg gyermekeiteknek a tízparancsot? Most én ítélek el titeket, mert nem tettetek semmit, hogy gyermekeitek megismerjék az Istent és Isten parancsait.” Csak az juthat a mennyországba, aki ismeri Isten parancsait és meg is tartja.

Más segítséget is kapunk, hogy a mennyországba juthassunk. Jézus megajándékozott minket a szentségekkel. Aki rendszeresen használja a szentségeket (szentgyónást, szentáldozást), az megmenekül az igazi haláltól, a pokoltól.

Csak addig tudunk a mennyország elérésén dolgozni, amíg a földön élünk. A halálunk után már nem tehetünk semmit. Isten a legjobbat akarja nekünk és segít ebben bennünket, mert

- Megmutatta az utat, amelyen eljutunk az örök életre
- Isten elküldte Jézust a földre, hogy az örök üdvösségünkért bemutassa a legtökéletesebb áldozatot
- Segít a parancsokkal és a szentségekkel
- Mi emberek csak addig fáradozhatunk az örök életünkért, amíg itt a földön élünk

A harmadik nap szentbeszéde:

Isten nagyon szereti az embereket és mindenkit a mennybe akar vinni. Ehhez Isten segítséget ad. De az embernek is mindent meg kell tenni, hogy a mennybe menjen. Két héttel ezelőtt a szentmisén Ábrahám történetét olvastuk az olvasmányban. Ábrahám a legnagyobb áldozatot is megadta volna Istennek, vagyis fiát, Izsákot is feláldozta volna.

Egy legenda azt mondja, hogy a Sátán öreg ember formában beszélt Ábrahámmal. Azt akarta, hogy Ábrahám ne tegye meg, amit Isten kíván tőle. De Ábrahám kitartott Isten mellett.

Bizony, sokszor nagy áldozatot kell hozni a mennyországért.

Avillai Nagy Szent Teréz azt mondta: „Egyedül gyenge vagyok, de Isten segítségével mindent meg tudok tenni.” Szalézi Szent Ferenc mondja, hogy Isten pontosan tudja ki mennyit bír el és csak akkora keresztet ad, amit el tudunk viselni.

Az ember sokszor gyenge a kísértéssel szemben. De Isten irgalmas. Ha megbánjuk a bűnünket és meggyónjuk, akkor Isten megbocsát.

A mai ember sokszor nem érzi, hogy bűnével megbántotta az Istent. A mai ember nem is tartja bűnnek, ami pedig bűn. Szent János apostol figyelmeztet minket: „*Ha azt mondjuk, hogy nincs bűnünk, önmagunkat csapjuk be és igazságtalanok vagyunk Istennel szemben.*”

Csak akkor irgalmaz Isten, ha elismerjük, hogy bűnösök vagyunk. Csak akkor kérhetjük Isten bocsánatát, ha mi is megbocsátunk azoknak, akik minket megbántottak.

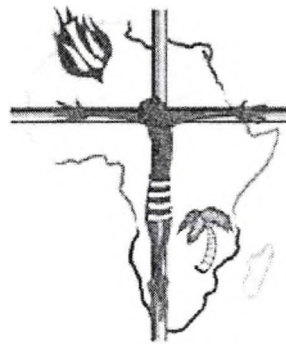
Jézus erről egy példabeszédet mondott: „*Egy szolgának a király elengedte nagy adósságát. Ez a szolga pedig börtönbe záratta szolgatársát, aki kis összeggel tartozott neki. A király mérges lett, amikor ezt megtudta. Megbüntette a szívtelen szolgát, aki nem tud megbocsátani.*” A mennyei Atya is megbünteti azt, aki nem tud megbocsátani. Mindig hallgassunk a lelkiismeretünk szavára. Isten mindenkit figyelmeztet a lelkiismerete szaván keresztül. Jó volna, ha mindenki meghallaná és követné Isten figyelmeztetését.

Ebben a nagybőjti lelkigyakorlatban arról volt szó, hogy a legfontosabb az életünkben, hogy a mennyország felé járjuk az életutat. Isten minden segítséget megad, hogy a mennybe érjünk. Reméljük, hogy Isten segítségével mindannyian találkozunk az égben.

XVI. BENEDEK PÁPA AFRIKÁBAN

„Lelkipásztorként jövök közétek” –

Szentatya beszéde
a yaoundéi repülőtéren

XVI. Benedek pápa március 17-én délután megérkezett Kamerunba. A Szentatya fogadására a yaoundéi repülőtéren megjelent a köztársasági elnök, az apostoli nuncius, a helyi püspöki konferencia, a politikai és közéleti személyiségek, a diplomácia és a hívek egy csoportja.

A pápai, majd a kameruni himnusz után Paul Biya elnök köszöntötte XVI. Benedeket. A Szentatya a remény, a béke, a fiatalság földjének nevezte Kamerunt. A „miniatűr Afrikaként” is emelgetett. ötven éve független országban több mint kétszáz különböző etnikumú csoport él békében egymással. A lakosság több mint egynegyede katolikus vallású. Nagy központ van: a Léger bíborosról elnevezett központ és a Közép-Afrikai Egyetem.

A pápa hangsúlyozta: „*Lelkipásztorként érkeztem Kamerunba. Péter apostol utódként azért jöttem, hogy megerősítem a testvéreimet a hitben.*” Aztán emlékezett Afrikai nagy szentjeire: Szent Ciprián, Szent Mónika, Szent Ágoston, Szent Atanáz.

II. János Pál pápa 1995-ben Yaoundéban adta át az Ecclesia in Africa kezdetű színódus utáni buzdítását, amely 1994-ben Rómában megtartott első püspöki színódus eredményeként született. Most XVI. Benedek pápa is a kameruni fővárosban fogja átadni az Afrikával foglalkozó

második püspöki szinódus munkadokumentumát. A tárgyalást októberben tartják majd Rómában.

„A keresztény üzenet még a legnagyobb szenvedés alatt is reményt hoz magával” – folytatta beszédét XVI. Benedek. „Szent Bakhita Jozefina élete szép példa arra, hogy az élő Istennel való találkozás az igazságtalanság vagy a szenvedés helyzeteiben is milyen változást tud hozni. Egy keresztény sosem hagyja magát arra, hogy a fájdalom, az erőszak, a szegénység vagy az éhség problémái legyenek az emberek életében. Az evangéliumot erősen és világosan kell hirdetni, hiszen Afrikában is sokan vágnak a reményre és vigaszra.” – hangoztatta a pápa.

A fekete földrészen aránytalanul súlyosan jelentkeznek az élelmiszerhiány, a pénzügyi válság és a klímaváltozás hatásai. Minden vágyakozik kiengesztelődésre, igazságságra és békére, amelyeket az egyház ezért kínál fel. „Az egyház az etnikai és vallási versengés helyett az egyenességet, Isten Országának békéjét és örömét hirdeti.” – fogalmazott beszédében a pápa.

A repülőtéren mondott beszéd után a Szentatya szálláshelyére, a yaoundéi apostoli nunciatúrára indult.

A pápa beszéde a kameruni püspökökhöz

A Szentatya március 18-án, szerdán délelőtt a tsingai Christ-Roi (Krisztus Király) templomban kameruni püspökökkel találkozott. A pápát a püspöki kar elnöke, a yaoundéi érsek, Simon-Victor Tonyé Bakot köszöntötte.

„A Szent Pál évben különösen fontos – mondta – hogy világosabb legyen, mennyire fontos, hogy az Evangélium mindenkihez jusson. A feladat ma is elsődleges fontos, amit az egyház Krisztustól kapott. Ahogyan Szent Pál mondja: jaj nekem, ha nem hirdetem az Evangéliumot.”

A pápa felhívta a figyelmet a püspökök közötti egység fontosságára. „Az egyházmegyéknek jobban együtt kell működni annak érdekében, hogy Afrika minden helyére jusson pap. Ez az apostoli szövetség, amellyel az egyház eleget tud tenni missziós feladatának.” – figyelmeztetett a Szentatya.

A pápa arra is kérte a püspököket, hogy szoros kapcsolatban legyenek papokkal is. Példát kell adniuk a papságnak és figyelemmel kell lenniük arra is, hogy életstílusuk valóban a papi életformának megfelelő legyen. „Nagyon

szépen kérlek titeket, hogy figyeljetelek arra, hogy a papok és a szerzetesek hívek maradjanak fogadalmukhoz, amelyet pappá szentelésükkor, vagy a szerzetesrendbe való belépésükkor tettek. A papok és a szerzetesek tanúságtétele csak így lehet érvényes és hiteles.”

A Szentatya örömmel állapította meg, hogy a papi hivatások számában nincs hiány. Ugyanakkor felhívta a figyelmet arra, hogy nagyon fontos a jelentkezők alkalmasságának vizsgálata. „Gondot kell fordítani a szemináriumokban történő papképzésre. Az embert, a gondolkodást, a lelket egyformán kell képezni, hogy a jövő papok valóban érett és alkalmas személyekké váljanak. Csak így lesznek jól felkészítve a papi életre.”

Beszédében a pápa a családok szerepére és a családok pasztorációjára is felhívja a püspökök figyelmét. Mondta, hogy a hagyományos afrikai családmodell értékeit védeni kell, különösen ebben a szekularizált világban.

A liturgiáról is beszélt a pápa, hogy lényeges, hogy a túlárado örömyilvánítás, az énekek és táncok ne akadályozzák a híveket abban, hogy bensőséges kapcsolatba kerüljenek Istennel, hogy a gesztusok és a szavak valóban kifejezzék a liturgia lényegét. A szertartások legyenek méltóságúteljesek.

„A szekták terjedését legjobban úgy lehet megakadályozni, ha a gyermekek és a fiatalok megfelelő nevelést kapnak.” – figyelmeztetett a pápa. Bátorította a világi katolikus egyesületeket, különösen a nőszövetségeket, hogy továbbra is segítsék az egyház missziós munkáját.

Végezetül a Szentatya hangsúlyozta: „Az egyház védeni akarja a szegények és elesettek jogait, mert ezzel mutatja meg, hogy valóban Isten családja.”

Ünneplő afrikaiak a pápai szentmisén Yaoundéban

60 000 ember gyűlt össze március 19-én a yaoundéi Amadou Ahidjo Stadionban és környékén, az első széles körű pápai szentmisén, amely 10 órakor kezdődött. A szertartásokat hagyományos afrikai elemek kísérték. A pápát hatalmas ováció fogadta.

A szentmisére abból az alkalomból került sor, hogy nyilvánosságra hozták az októberben, Rómában tartandó Afriak-szinódus munkadokumentumát, amelynek a címe lesz: „Az afrikai egyház a kiengesztelődés, az igazságság és a béke szolgálatában”. A dokumentum bemutatása a pápa afrikai útjának tulajdonképpen apropója.

Szentbeszédének középpontjába Szent József alakja került, akinek liturgikus ünnepét ezen a napon tartja egy egyház. Az ő ünnepével kapcsolatban a pápa a híveket a házasság és a család értékeinek újratalálására buzdította a pápa.

A pápa látogatása a fogyatékkal élők rehabilitációs központjában Kamerunban

XVI. Benedek március 19-én délután érkezett a Paul Emile Léger bíborosról elnevezett intézménybe, amelyet a kanadai bíboros, Montréal nyugalmazott érseke, a Szulpiciánus Kongregáció tagja alapított 1972-ben. A központ feladata a fogyatékkal élők és a hátrányos helyzetű kiskorúak szakmai képzése társadalmi integrációjuk elősegítése érdekében.

A Szentatyát a szociális miniszter, az intézet igazgatója és az egészségügyi pasztorációval megbízott püspök fogadta a Léger Központban. XVI. Benedek pápa rövid imát mondott az intézmény kápolnájában. Utána találkozott a beteg

és fogyatékos gyermekekkel, valamint az ország különböző kórházaiból érkezett 200 beteggel. Közös imádságuk után a Szentatya megáldotta a betegeket.

A pápa hangsúlyozta a beszédében, hogy a betegek és a szenvedők nincsenek egyedül a fájdalomban. Krisztus közel áll hozzájuk. Rámutatott Léger bíborosra, aki olyan sokat tett a test és a lélek szenvedéseinek enyhítéséért, és a katolikus egyház elkötelezettségére az AIDS, a malária és a tüdőbaj elleni küzdelemben Kamerunban. Arra bízta az intézmény dolgozóit, hogy nagy türelemmel és szeretettel folytassák szolgálatukat.

A Szentatya az afrikai Cirenei Simonról is beszélt, aki Jézusnak segített keresztet cipelni. „Saját szenvedése árán

részt vállalt Krisztus szenvedésében. Nehéz elfogadni, hogy mások keresztjét vigyük. Szünetünk és lázadásunk mélyen szerető jelenlétét kínálja nekünk Krisztus, még ha nehéz elhinni, hogy Krisztus mel-

lettünk áll. Minden szenvedő afrikai ember is segíti Krisztus keresztje hordozásában, vele megy a Golgotára. A keresztben függő Krisztus arcát nézve, látva szenvedését, a hiten keresztül megpillanthatjuk a Feltámadt Krisztus arcának boldogságát.”

A pápa kiemelte Avilai Szent Teréz példáját, aki a Szent József napján meggyógyult a betegségéből. „Teréz Szent Józsefben nemcsak a testi egészség, hanem a lelki egészségének közbenjáróját is látta. Szent József az ima tanítómestere. Mi is követhetjük Teréz példáját” – javasolta a pápa.

A pápa megérkezett Angolába

Március 20-án reggel a Szentatya elbúcsúzott Kameruntól és a déli órákban megérkezett afrikai látogatásának második helyszínére, az angolai fővárosba, Luandába.

A kameruni repülőtéren Benedek pápa megköszönte az ország vendégszeretetét és kifejezte reményét, hogy az egyház képes lesz a megújulásra és arra, hogy egy szétterjedezett világnak elvigye az Evangélium üzenetét.

A Szentatyát a luandai repülőtéren Eduardo Dos Santos elnök fogadta. Utána a pápa udvariassági látogatást tett az angolai köztársasági palotában, majd a kora esti órákban a politikai és a diplomáciai élet képviselőivel találkozott a luandai elnöki palotában, valamint az angolai és a Sao Tomé-i püspökökkel az apostoli nunciatúra kápolnájában.

Találkozás a angolai püspökökkel

A politikai és a közéleti személyiségek előtt elmondott beszéde után a pápa a püspöki kar tagjaival is találkozott. Mindenekelőtt köszönetet mondott nekik azért, hogy a polgárháború nehéz éveiben is kitartottak, és állandó gondoskodó figyelméről biztosította a püspököket és Angola hívő népét.

A jövőben az angolai egyháznak nagy figyelmet kell szentelnie a családok lelkipásztori gondozására, hiszen a család a mai világban különösen veszélyeztetett. Védelmazzék az élet szent voltát – mondta a Szentatya. Örömmel mondta,

hogy az elkötelezett világiak és a papok száma növekedett, és köszönetet mondott a misszionáriusoknak, akik erősítik a kereszténység, a keresztény közösségek alapjait.

XVI. Benedek és a pigmeusok találkozója

A három nemzedékből – idősekből, fiatalokból és gyermekekből – álló csoport tagjai a levelekből és ágakból kis kunyhót építettek a nunciatúra kertjében. Hagyományos öltözetükben táncot mutattak a pápa előtt. Utána megajándékozták a Szentatyát egy teknősbékával, gyékénnyel és egy kosárral. A pápa beszélgetett velük, majd szeretettel és hálával megölelte őket.

A pigmeusok olyan emberek, akik az őserdőben élnek Kamerunban. Ok alacsony termetűek és a vadászattal és gyűjtögetéssel foglalkoznak. Nomád életmódot élnek. Sajnos most veszélyben vannak, mert például az erdőirtás megfosztja őket természeti és szimbolikus erőforrásaiktól – a fáktól -, amelyekre a biológiai és kulturális túléléshez szükségük van.

Véget ért a pápa afrikai látogatása

Afrikai útjának végén Benedek pápa a világ javainak igazságos elosztására figyelmeztetett. A leginkább szükségét szenvedő népek reményeinek valóra váltása elsődrendű feladat – hangsúlyozta a pápa. „Szívünkben nem találhatunk békét, amíg testvéreink élelmiszerben, munkában, szállásban vagy más alapvető javakban hiányt szenvednek” – fogalmazott.

A pápát katonai tiszteletadással búcsúztatták a repülőtéren. A ceremónián a politikai és társadalmi élet képviselői mellett az ország püspökei és egy csoport fiatal is jelen volt. José Eduardo dos Santos államelnök megköszönte a pápa látogatását.

A pápa bátor nemzetnek nevezte az angolai népet, amely készen áll az újrakezdésre. Minden probléma és akadály ellenére az emberek elszántak, hogy jövőjüket építsék a megbocsátás, az igazságosság és a szolidaritás légkörében. „Testvéreim, afrikai barátaim, kedves angolaiak! Soha ne lankadjatok a béke előmozdításában, a megbocsátás gesztusainak gyakorlásában, hogy az erőszak sohase legyen a párbeszédben, a félelem ne győzzön a bizalom felett, és a gyűlölet ne oltsa ki a testvéri szeretetet. Mindez akkor lehetséges, ha egymásban ugyanakkor az Atyának gyermekeit látjátok. Isten áldja Angolát! Isten áldja minden gyermeket! És áldja meg ennek a szeretett nemzetnek a jelenét és jövőjét! Isten veletek!” – zárta beszédét a Szentatya.

Március 23-án, hétfőn reggel az Alitalia külön gépével hazatért Rómába.

HÍREK A MAGYAR KURÍRBÓL

A papok évét hirdette meg a pápa

„Krisztus hűsége, a papok hűsége” – ez a témája a papoknak szentelt évnek, amelyet meghirdetett a Szentatya, amit március 16-án jelentett be a Kléruskongregáció plenáris ülésének tagjai előtt.

A Szentatya június 19-én nyitja meg a papok évét a Szent Péter Bazilikában a szentmisével együtt. Vianney Szent Jánosnak, a papok védőszentjének ereklyéit erre az alkalomra Rómába hozza Guy Bagnard, a franciaországi Belley-Ars püspöke. Az év 2010. június 19-én zárul a Szent Péter téren a Papok Világtalálkozóival.

Az év során XVI. Benedek pápa a világon élő valamennyi pap védőszentjének nyilvánítja Vianney Szent Jánost. Az év során egy gyóntatók és lelkivezetők számára készült direktóriumot (= útmutató előírások) adnak ki.

A Kléruskongregáció az egyházmegyei vezetőkkel és a szerzetesrendek előljáróival sok olyan lelki és pasztorális kezdeményezés koordinálását tervezi, amelynek célja, hogy a papság egyházban és a modern társadalomban betöltött szerepére és küldetésére, valamint a papképzés fontosságára irányítsa a figyelmet.

A Kléruskongregáció az egyházmegyei vezetőkkel és a szerzetesrendek előljáróival sok olyan lelki és pasztorális kezdeményezés koordinálását tervezi, amelynek célja, hogy a papság egyházban és a modern társadalomban betöltött szerepére és küldetésére, valamint a papképzés fontosságára irányítsa a figyelmet.

Szentmise a Vatikánban II. János Pál halálának 4. évfordulóján

Április 2-án este 6 órakor XVI. Benedek pápa ünnepi szentmisét mondott elődje, II. János Pál halálának negyedik évfordulója alkalmából.

A Pápai Liturgikus Szertartások Hivatala közleménye szerint a Római Főegyházmegye fiataljait különösen várták a szertartásra, így felkészülhetnek az ifjúsági világnapra, amelyet április 5-én ünnepelnek az egész világon.

A fatimai látnok, Francisco születésének 100. évfordulója

A gyermekek lelkiségéről szóló kongresszus zárja júniusban a Boldog Francisco Marto születésének 100. évfordulója alkalmából meghirdetett emlékévet Fatimában.

Az emlékév 2008. június 10-én, a kétnapos országos fatimai gyermekzarándoklat második napján kezdődött és a 2009. június 18. és 20. között megrendezésre kerülő kongresszussal zárul.

A VI. Pál Pasztorális Központban tartandó kongresszus központi témája Francisco Marto alakja és a fatimai üzenet lesz, de számos más, gyermekekkel kapcsolatos téma is előkerül, pl. zene, irodalom, lelkiség, jogi védelem, teológia, lelkipásztorkodás. A rendezvényt José Policarpo bíboros, lisszaboni pátriárka előadása zárja, aki a gyermekek előtt álló társadalmi kihívásokról szól majd. – írja a ZENIT.

Francisco Marto 1909. június 11-én született. II. János Pál pápa 2000-ben hűgával, Jacintával együtt boldoggá avatta Fatimában. A Szüzanya 1917-ben többször megjelent a két gyermeknek és unokanővérüknek, Lucia de Jesus dos Santosnak.

Elhunyt Jaschkó István SJ

Március 17-én Tajvanban elhunyt Jaschkó István SJ, a kínai jezsuita provincia tagja. 98 évet élt, 80 éve volt jezsuita pap.

Jaschkó István Kassán (a mai Szlovákiában) született 1911. augusztus 18-án, ő volt negyedik gyermek a kilencgyermekes családban. A hat fiú közül 3 jezsuita pap lett. István 1929. szeptember 6-án lépett be Budapesten a jezsuita rend magyar tartományába, a Manrézába. Három évig tanult filozófiát Németországban.

1936-ban engedélyt kapott, hogy Kinába menjen misszióba. A kínai nyelvtanfolyam után Ankingben, a filozófiát és teológiát Shanghajban, a Zi-Ka-Wei főiskolán végezte, ahol licenciátust szerzett belőle. Shanghajban szentelte pappá 1941. május 31-én. A tamingi egyházmegyébe áthelyezték. 1943-44-ben Tamingban a szeminárium prefekta volt. 1946-48 között Tamingban és környékén végzett missziós munkát, majd 1949-51 között Changyuanban.

1950-51-ben kórházi igazgató lett a kommunista elnyomás alatt. 1952-54-ben ismét missziós, majd szobafogságra lett ítélve. 1954-ben kiharcolták Kinából, 1955-ben Macaóban élt száműzötként. 1956-57-ben Putzében a tajvani nyelvet tanulta és közben missziós munkát végzett. 1958-ban Chiayi-ban segédplébános lett. 1960-69-ben Lutsao-ban kórházat épített a szegények számára, majd annak igazgatója lett.

István 1971-ben megalapította Hsin-Chuban az értelmileg hátramaradott gyermekek intézményét. 1972-től a tajvani Hsin-Chuban volt plébános és a fejlődésben elmaradott gyerekek számára alapított intézetnek az igazgatója. Tajvan államelnöke érdemrenddel tüntette ki.

„Szeretni akarom őt, amíg Isten ki nem mondja az utolsó szót!”

Carlos Abarca naponta 3-szor látogatja meg feleségét, Erika Sotelót. Az asszony 14 éve kómában van, miután a méhét eltávolító műtét közben komplikációk léptek fel. Férje arról beszélt, hogy milyen mindennapi élete feleségével, és hogy a nehéz körülmények között jobban szereti őt, mint valaha. Ma is csodában reménykedik.

Carlos nem visz virágot Erikának, bár az asszony mindig szerette a virágokat. „Az ő állapotában veszélyes lenne a virág.” – magyarázza Carlos. Ezért inkább hálóköntöst visz ajándékba, hiszen 1995. márciusi műtét óta felesége csak ilyen ruhát visel.

A férfi nyugdíjas rendőr, így naponta 3-szor tudja meglátogatni a feleségét. Még mindig bízik abban, hogy egyszer majd láthatja őt felébredni: „Mivel él, mindig van remény, hogy bármelyik pillanatban csoda történhet.” – mondta Carlos. Reménye növekszik, ha Erika apró dolgokat tesz, például ásít vagy kinyújtja a kezét. Erika észreveszi, ha férje bejön a kórterembe, még akkor is, ha éppen mélyen alszik. „Mindig vár engem, és kifejezi, hogy szeretné, ha odamennék hozzá. Kinyitja szemét, de nem tudom, lát-e vagy sem. Az biztos, hogy hall engem: ha beszélek hozzá, figyel, és megmozdul.” Éppen azért Carlos mindig beszél hozzá, elmeséli neki a napját. „Amikor a fülébe suttogok, akkor néha könnyezni kezd, ezért még inkább úgy gondolom, hogy hall engem. Az orvosok persze mindig mást mondanak, de csak azért, hogy ne túlságosan reménykedjek. En azonban mindenkinél jobban ismerem Erikát.”

A CNA tudósításában a férj elmondta, hogy Erika időnként sokat sír. „Nem tudom, miért. Ezért sosem mondom neki olyasmit, amitől szomorú lenne. Ha búcsúzkodni kezdek, akkor is sírni kezd, mint egy kisbaba.” – mondja Carlos.

„De vannak olyan napok is, amikor mosolyog. – teszi hozzá. „Ha megsimogatom, ha arcomat Erika arcához érintem, mosolyog. Biztosan érzi a bajuszomat, és olyankor jobban figyel és mosolyog.” Carlos nemcsak beszél hozzá és simogatja, hanem néha parfümöt szór rá, ápolja az arcát és anyósával együtt elkészítik a frizuráját.

„Most másféle szeretetet érzek iránta” – mondja Carlos. „Erika olyan, mint egy kisbaba, ezért másképp kell szeretni, de jobban szeretem őt, mint valaha. Védelmesni akarom őt és gondoskodni akarok róla. Az szeretném, hogy jól legyen és ne szenvedjen.”

„Sokan azt mondják, hogy hozzá vagyok szokva ehhez a helyzethez, de ez nem igaz. Minden nap más és nem lehet

megszokni. Még nem készültem fel arra, hogy Erika itthagyon” – mondja Carlos. Hozzáteszi: „Semmi mással nem akar foglalkozni életében, csak Erikával. Addig akarom szeretni őt, amíg Isten ki nem mondja az utolsó szót. És ha holnap itt hagyja engem, nyugodt lenne a lelkiismeretem.”

Halála előtt megtért az Olasz Kommunista Párt alapítója

Luigi De Magistris érsek, az Apostoli Penitenciária (=gyóntatás) nyugalmazott főpenitenciáriusa (főgyóntatója) kijelentette, hogy Antonio Gramsci, az Olasz Kommunista Párt alapítója élete végén visszatért gyermekkorai katolikus hitéhez, és szentségekkel megerősítve halt meg 1937 áprilisában.

Gramsci a katolikus egyházat és a keresztény családot nézte legfőbb ellenségének, mert úgy gondolta, hogy politikai hatalom megtartásához az emberek gondolkodását és a kultúrát saját ellenőrzése alá kell vonnia. Kulturális hegemóniát (=vezető szerepet) kívánt teremteni, aminek során el akart pusztítani a vallásos embe-

rek hitét, hagyományát és szokását. Az egyház belső bomlasztása volt a célja. Terve volt az, hogy a kilépett papokat és püspököket vesz rá, hogy fellépjenek az egyház ellen.

„A La Razón című spanyol napilap szerint Gramsci megtérését többször megerősítették, de cáfolták is. Most fordult elő először, hogy a Róma Kúria egyik tagja jelentette ki, hogy igaz-e a szóbeszéd?” – írja a CNA.

A Vatikáni Rádióban De Magistris érsek elmondta: „A kórházban, ahol Gramsci meghalt, az ápolónők minden beteghez odavitték a gyermek Jézus szobrát, hogy tisztelegjenek. Gramsci kérdezte, hogy az ő szobájába miért nem vitték be a szobrot: „Hozzám miért nem hozták ide? – kérdezte. Erre bevitték és Gramsci megcsókolta. Szentségekben is részesült, és visszatért gyermekkorai hitéhez. Isten irgalma keresi az embert, az Úr nem hagyja magát, hogy elveszítsen minket.”

Az érsek azt is megemlítette, hogy Gramsci kórtermében volt egy Lisieux-i Szent Teréz szobra. A La Stampa című olasz újság a teológus Gianni Baget Bozzót idézi, aki szerint a szobor fontos szerepe volt a kommunista Gramsci megtérésében: „Szent Teréz felajánlotta életét az anarchista Prandini megtéréséért, aki kivégzése előtt valóban azt kérte, hogy megcsókolhassa a feszületet, és kész volt életét áldozni az ateisták (=istentagadók) megtéréséért.”

Gramsci 46 éves korában Rómában halt meg. Kívánságára protestáns temetőben helyezték végső nyugalomra, sírja ma is ott található.

Gramsci kommunista követői szerint nincs rá bizonyíték, hogy Gramsci katolikus hitre tért.